

Arrest

nr. 77 886 van 23 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een Koerd te zijn afkomstig van Kirkuk (Centraal-Irak). In 1987 zou uw familie door het Baath regime van Saddam Hussein verbannen zijn uit Kirkuk. U zou van 1987 tot 2009 voornamelijk in Suleymaniyah (Noord-Irak) hebben verbleven alsook in Iran. U zou ook af en toe naar Kirkuk zijn teruggekeerd waar u ondanks de arabiseringpolitiek van het Baath regime steeds geregistreerd bleef. In 1999 zou u religieus gehuwd zijn met Rosna Ahmed Mustapha, die afkomstig is uit Suleymaniyah. Tijdens het huwelijk zou u voornamelijk in Suleymaniyah gewoond hebben. Uw vier dochters zouden uw naam gekregen hebben, maar ingeschreven zijn in het

nationaliteitsregister van uw echtgenote in Suleymaniyah en dit omdat jullie huwelijk nooit officieel geregistreerd is geworden. In 2009 zou u onder dwang religieus gescheiden zijn van uw echtgenote. Haar broers die machtig zijn zouden dit, geheel tegen de zin van uw echtgenote, geëist hebben omdat u een arme man bent. In 2009 zou u zich definitief in Kirkuk zijn gaan vestigen. U zou een nieuwe identiteitskaart en nationaliteitsbewijs in Kirkuk zijn gaan ophalen. U zou soms stiekem terugkeren naar Suleymaniyah om uw kinderen te zien. In de maand Ramadan van het jaar 2010 zou uw moeder zijn overleden en zou u samen met uw ooms langs moederskant haar begraven hebben in Suleymaniyah van waar haar familie afkomstig is. Daarna zou u terug zijn gekeerd naar Kirkuk. U zou enkel één familielid in Kirkuk hebben wonen en dat is uw tante langs moederskant woonachtig in de wijk Tappa. Uzelf zou woonachtig zijn in de naburige wijk Rahim Awa. U zou in Kirkuk werkzaam zijn geweest als arbeider. Op 15 mei 2011 zou u op het plein Ahmed Agha opgepikt zijn voor een werkopdracht, u zou een tweede arbeider hebben mogen meenemen. Aangekomen in een veld zonder huizen zou u de twee opdrachtgevers gevraagd hebben welk werk zij voor u hadden. Er zou u gevraagd zijn om informatie te vergaren over alle politieke partijbureaus. Toen u zou gevraagd hebben wat als u weigert, zou er een wapen op u zijn gericht en u meegedeeld zijn dat u zou worden gedood. U zou hierop geantwoord hebben dat u akkoord ging maar dat jullie, u en de andere arbeider aan wie de vraag ook werd gesteld, tijd nodig hadden om erover na te denken. Jullie zouden zijn teruggebracht waarna jullie elk jullie weg zouden zijn gegaan. U zou bij uw tante in Tappa zijn ondergedoken. U zou wel naar verschillende moskeeën zijn gegaan om te bidden. Op 25 mei 2011 zou u naar huis zijn teruggekeerd om uw 'goede schoenen' te gaan ophalen om de volgende dag te kunnen gaan werken. U zou thuis een dreigbrief gevonden hebben. U zou deze hebben laten voorlezen waardoor u vernam dat u door Ansar al Sunna beschuldigd wordt van samenwerking met de Amerikanen. U zou niet naar de politie zijn gestapt omdat u schrik had, de politie kon zichzelf niet beschermen en u had geen informatie over uw belagers waardoor u klacht zou moeten indienen tegen onbekenden. Op 30 mei 2011 zou u besloten hebben Irak te verlaten en het ouderlijk huis in Tappa aan uw tante verkocht hebben. Op 1 juni 2011 zou u de smokkelaar ontmoet hebben en vernomen hebben dat u naar België zal reizen. U zou op 4 juni 2011 illegaal, zonder uw identiteitsdocumenten, in 1 gezelschap van de smokkelaar per wagen van Kirkuk tot in het KRG (Kurdish Regional Government)-gebied zijn gereisd. U zou vervolgens, vergezeld door een andere smokkelaar aan boord van een autobus, illegaal doorheen Turkije zijn gereisd. U zou na tien dagen verblijf in Turkije verder aan boord van een vrachtwagen naar België zijn gereisd, waar u op 23 juni 2011 zou zijn aangekomen. De volgende dag heeft u hier asiel aangevraagd. In september of oktober 2011 zou u hier in België via uw tante uw originele identiteitskaart, een attest van de mukhtar met betrekking tot uw verblijf in Rahim Awa en de dreigbrief van Ansar al Sunna hebben ontvangen.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en wel om volgende redenen.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan het feit dat u enkel religieus gehuwd bent met (R.A.M.) afkomstig uit Suleymaniyah en dat uw huwelijk nooit officieel is geregistreerd waardoor uw kinderen wel uw naam dragen, maar ingeschreven zijn in het nationaliteitsregister van hun moeder in Suleymaniyah (gehoorverslag CGVS, pp. 3, 4 en 5). U beweert dat u ondanks uw huwelijk met iemand afkomstig uit Suleymaniyah vanaf 1999 nooit rustig in Suleymaniya en Erbil kon blijven wonen omdat u, ondanks de arabiseringpolitiek, wel steeds in de registers van Kirkuk bleef ingeschreven en omwille van artikel 140 geen huis kon kopen (gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd welke de logica was van het Baath regime om Koerden te verdrijven uit Kirkuk als u daar altijd geregistreerd bleef staan, stelt u dat het waar is dat de stad gearabiseerd werd, maar dat het nationaliteitsbureau en register niet verwijderd werden (gehoorverslag CGVS, p. 4). Uit de door u neergelegde identiteitskaart uitgegeven in 2009 te Kirkuk blijkt echter dat u als gehuwd staat geregistreerd met (R.A.M.). Uw huwelijk is dus wel degelijk officieel geregistreerd waardoor uw verklaring, namelijk dat u omwille van een louter religieus huwelijk zich nooit officieel hebt kunnen registeren in Suleymaniyah, niet aannemelijk is. Gezien het een officieel huwelijk is worden de kinderen, zoals algemeen geweten is, ingeschreven in het register van de vader en gezien u verklaart dat uw kinderen geregistreerd zijn in Suleymaniyah, wijst dat op het feit dat u daar ook ingeschreven stond en daar verblijfsrecht had net omwille van uw huwelijk met iemand uit Suleymaniyah (gehoorverslag CGVS, pp. 3 en 5). Verder verklaart u zelf dat de familie van uw moeder in Suleymaniya woont, hetgeen andermaal wijst op het feit dat u daar een familiaal netwerk heeft (gehoorverslag CGVS, p. 19). U maakt dus niet aannemelijk waarom u na uw zogezegde problemen in 2011 in Kirkuk zich niet opnieuw in Suleymaniyah zou kunnen gaan vestigen bij uw echtgenote en uw kinderen. Dient immers te worden opgemerkt dat uw verklaring onder dwang te hebben moeten scheiden kant noch wal raakt. U beweert dat uw machtige schoonbroers, die leiders zijn, na tien jaar huwelijk tegen jullie wil in eisten dat u en uw echtgenote van elkaar zouden scheiden omdat u arm bent (gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd waarom uw schoonbroers een scheiding zouden eisen terwijl in

dat geval uw echtgenote opnieuw onder de zorg valt van haar familie, denkt u dat uw kinderen niet op kosten van uw schoonfamilie leven en zij niet bij haar vader leeft (gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd hoe uw gezin dan kan overleven, dient u het antwoord schuldig te blijven en vermoedt u dat haar vader haar misschien stiekem helpt want dat haar broers meer macht hebben dan haar vader (gehoorverslag CGVS, p. 19). Bovengeschetste situatie lijkt echter onlogisch en maakt de zaak alleen nog gecompliceerder, namelijk een alleenstaande vrouw die met vier dochters dient te overleven. Het ongeloofwaardige karakter van uw problemen met uw schoonbroers wordt andermaal onderstreept door het feit dat u in uw Vragenlijst, opgesteld samen met een ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) ter voorbereiding van het gehoor op CGVS, geen enkele allusie gemaakt hebt op het feit dat u in Irak problemen had met uw schoonbroers en uzelf hier in België nog steeds de vrees koestert dat zij iemand naar België zouden sturen om u pijn te doen (gehoorverslag CGVS, pp. 6 en 15). Geconfronteerd met deze lacune in uw Vragenlijst, beweert u dat u gezegd hebt dat u gescheiden bent, maar dat ze u geen vragen hebben gesteld terwijl dit op het CGVS wel het geval was (gehoorverslag CGVS, p. 26). Gewezen op het feit dat het CGVS u ook geen vragen had gesteld over problemen met uw schoonbroers, wijt u deze lacune aan het feit dat ze u daar hadden meegedeeld dat u dit element in het volgende interview kon vertellen (gehoorverslag CGVS, p. 26). Deze vergoelijking biedt geen afdoende verschooning gezien u in uw Vragenlijst expliciet gevraagd werd of u behalve de door u aangehaalde problemen nog problemen had met medeburgers, waarop u expliciet neen hebt geantwoord (zie Vragenlijst dd. 04/07/2011 vraag 3 punt 8 b), p. 3). U verklaart daarenboven dat er tijdens het gehoor bij het invullen van de Vragenlijst geen problemen waren, alles correct genoteerd werd en u op hun vragen hebt geantwoord (gehoorverslag CGVS, pp. 1 en 2). Daarenboven werd u na dit gehoor gevraagd of u iets toe te voegen had, een kans die u niet hebt aangegrepen.

Wat betreft uw asielaanvraag, namelijk door Ansar Al Sunna te zijn bedreigd om verplicht informatie te vergaren over alle politieke partijbureaus in Kirkuk (gehoorverslag CGVS, p. 20), dient hier ook te worden opgemerkt dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Het is weinig geloofwaardig dat een groepering als Ansar Al Sunna op een dusdanig nonchalante manier tewerk zou gaan. Uit uw verklaringen blijkt dat u een onbekend iemand was voor hen, met daarenboven een a-politiek verleden. Nergens uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat ze u van tevoren al eens zouden hebben aangesproken om naar uw mening te peilen. Dat een partij u onder dwang zou opdragen om informatie te vergaren over partijbureaus terwijl zij op die manier gevaar lopen verklikt te worden bij de Irakese autoriteiten is dan ook totaal onaannemelijk (gehoorverslag CGVS, pp. 20 en 21). Uw verklaring te vermoeden dat jullie gedurende één maand in het oog zouden zijn gehouden kan dan ook totaal niet overtuigen (gehoorverslag CGVS, p. 20). Geconfronteerd met de onlogische aanpak van Ansar Al Sunna, temeer er toch van uit kan worden gegaan dat zij over de nodige contacten beschikken en via betrouwbare kanalen dergelijke info kunnen vergaren zonder het risico te lopen verklikt te worden bij de autoriteiten, vergoelijkt u dit door te stellen dat zij niet wisten dat u analfabeet bent (gehoorverslag CGVS, p. 21). Gewezen op het feit dat dit gegeven niet zozeer van belang is maar wel het feit dat u geen banden hebt met Ansar Al Sunna waardoor u een gevaar kan betekenen voor hun organisatie, beweert u dat u vaak naar de moskee ging en ze u daarom in het oog hielden of dat ze u gewoon wilden testen (gehoorverslag CGVS, p. 21). Gesteld dat als ze u enkel wilden testen ze u niet direct met de dood gaan bedreigen, verklaart u dit omwille van het feit dat u kwaad was geworden op hen waarna men u bedreigde en zei dat men geen moslim is als men geen djihaad voert (gehoorverslag CGVS, p. 21). Vervolgens voegt u er nog aan toe dat u geen info hebt over uw belagers, waar zij wonen en waar hun werkplaats is (gehoorverslag CGVS, p. 21). Geconfronteerd met uw eigen verklaring, namelijk dat u eerder nog voor de man hebt gewerkt (gehoorverslag CGVS, p. 20) en dus wel deze informatie aan de autoriteiten had kunnen doorgeven, beweert u dat u niet naar de politie durfde te gaan aangezien de politie zelf het doelwit is en zij zichzelf niet kunnen beschermen (gehoorverslag CGVS, p. 21). Nogmaals gevraagd waarom u na deze bedreiging aan uw adres niet naar de autoriteiten bent gestapt, vergoelijkt u dit door te stellen dat u niet weet wie uw belagers waren en u dus een klacht zou moeten indienen tegen onbekenden (gehoorverslag CGVS, p. 23). Gewezen op het feit dat u wel degelijk over genoeg informatie beschikte om deze door te geven aan de autoriteiten, zoals fysieke beschrijving, welke auto, waar u de man eerder had gezien (gehoorverslag CGVS, pp. 20 en 23), wijzigt u uw verklaring door te stellen dat u niet zeker weet of u voor hem gewerkt hebt (gehoorverslag CGVS, p. 23). Het ongeloofwaardige karakter van het incident op 15 mei 2011 wordt andermaal bevestigd door het feit dat u hieromtrent tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd. Zo verklaarde u in de Vragenlijst dat u op de vraag samen te werken en informatie te brengen over verschillende partijbureaus, antwoordde dat u dit niet kan doen omdat u de taal niet kent en analfabeet bent (zie Vragenlijst dd. 04/07/2011 vraag 3 punt 5, p. 3). Op de zetel van het CGVS echter verklaart u dat toen er u meegedeeld werd dat u over alle politieke partijen informatie moet verzamelen u vroeg wat als u weigert, waarop hij zijn pistool op u richtte en zei dat hij u ging doden. U antwoordde vervolgens "ok geef ons tijd we zullen er over nadenken" (gehoorverslag CGVS, p. 20). Nogmaals gevraagd of dit exact hetgeen is wat u

geantwoord hebt, bevestigt u dit door te stellen dat u vriendelijk naar werk vroeg waarna hij kwaad werd (gehoorverslag CGVS, p. 21). Uitdrukkelijk gevraagd of u nog iets gezegd hebt als reden waarom u de opdracht niet kan uitvoeren, blijft u bij uw verklaring dat u ok zei en dat u erover zou nadenken (gehoorverslag CGVS, p. 22). Andermaal gevraagd of u nog iets gezegd hebt waarom u de opdracht niet kan uitvoeren, antwoordt u ten stelligste 'neen' aangezien u anders direct gedood zou worden, u gaf hen hoop (gehoorverslag CGVS, p. 22). Geconfronteerd met uw verklaring in uw Vragenlijst, namelijk dat u zei dat u dit niet kan doen omdat u de taal niet kent en u analfabeet bent, denkt u dat u dit niet gezegd hebt, u denkt dat u enkel gezegd hebt dat jullie er over gingen nadenken (gehoorverslag CGVS, p. 22). Geduid op het feit dat dit zo in de Vragenlijst staat, beweert u bij hoog en bij laag dat u dit niet gezegd hebt dat u analfabeet bent (gehoorverslag CGVS, p. 22). Geconfronteerd met het feit dat u zelf eerder tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde dat u alles goed is verlopen bij invullen Vragenlijst en alles correct genoteerd is, blijft u bij uw verklaring dat u dit niet gezegd hebt (gehoorverslag CGVS, pp. 1, 2 en 22).

Verder hebt u tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS zelf tegenstrijdige verklaringen afgelegd met betrekking tot wat u met de andere arbeider Sabah na het incident hebt besproken. Na herhaaldelijk de vraag te hebben gesteld welke opties jullie naderhand nog hebben besproken, beweert u initieel dat u hem daarna nooit meer gezien hebt (gehoorverslag CGVS, p. 22). Gewezen op het feit dat het toch logisch lijkt dat men na een bedreiging opties met elkaar bespreekt, verklaart u dat jullie na het uitstappen uit de wagen tegen elkaar gezegd hebben dat jullie elk op jullie eigen manier het probleem gingen oplossen (gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd of u dan niet geïnteresseerd was of hij naar de politie zou gaan omdat, indien u niet zou gaan u ervan beschuldigd kan worden samen te werken met Ansar al Sunna, wijzigt u plots uw eerdere beknopte verklaring door te stellen dat u hem dit wel gevraagd hebt, namelijk of hij klacht ging indienen, maar hij antwoordde van niet en omdat hij een arme man is gaat hij iets anders doen (gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd hoe u wist dat hij ging onderduiken, beweert u dat ook dit hij aan u heeft gezegd (gehoorverslag CGVS, p. 23). Er dient te worden opgemerkt dat u al naargelang de vragen die u gesteld worden op het CGVS u uw antwoorden aanpast.

Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt andermaal bevestigd door uw laconieke houding na uw bedreiging. Zo beweert u gedurende uw tien dagen durende onderduikperiode bij uw tante in de wijk Tappa in drie verschillende moskeeën te zijn gaan bidden (gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd waarom u dergelijk risico nam, meent u dat u heel voorzichtig was, u ging alleen bidden en nooit in groep om vervolgens direct naar huis terug te keren (gehoorverslag CGVS, p. 25). Gewezen op het feit dat u net meer in de kijker loopt als u alleen bidt dan in groep, blijft u bij uw bewering dat u heel voorzichtig was en altijd alleen bad en nooit in groep, maar u was niet alleen in de moskee want er waren nog mensen aan het bidden (gehoorverslag CGVS, p. 25). Deze manier van handelen kan niet overtuigen daar het niet uitgesloten is dat u daar door een van uw belagers zou worden opgemerkt.

Verder beweert u af en toe in het geheim naar huis te zijn geweest om spullen op te halen. Zo bent u op 25 mei 2011 naar huis gekeerd om uw 'goede schoenen' te gaan ophalen waarmee u de volgende dag zou gaan werken (gehoorverslag CGVS, p. 24). U hebt de dreigbrief van Ansar Al Sunna gevonden (gehoorverslag CGVS pp. 10 en 17). Het is uiterst bevreemdend dat iemand die met de dood bedreigd werd verschillende keren terug naar huis keerde om uiteindelijk na tien dagen opnieuw te willen gaan werken met het risico door zijn belagers geëlimineerd te worden (gehoorverslag CGVS, p. 24). Uit bovenstaande vaststellingen dient er te worden geconcludeerd dat er geen verder geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Ook wat betreft uw reisroute dienen er de nodige vraagtekens te worden gesteld. U beweert op illegale wijze, zonder in het bezit te zijn van uw identiteitsdocumenten, van Kirkuk naar KRG-gebied te zijn gereisd. Zo zou u telkens 200 meter voor een checkpoint zijn uitgestapt om vervolgens te voet deze checkpoint te omzeilen en vervolgens op een ander punt door de wagen opnieuw te worden opgepikt (gehoorverslag CGVS, p. 12). Gewezen op het feit dat u gewoon met uw eigen documenten op legale wijze naar KRG-gebied had kunnen reizen zonder het gevaar te lopen door de Irakese autoriteiten te worden gearresteerd omwille van het niet in het bezit zijn van documenten, bevestigt u dat u dit had kunnen doen maar dat de smokkelaar u deze manier van reizen had aangeraden en u naar hem moest luisteren (gehoorverslag CGVS, pp. 12 en 13). Deze reisroute houdt totaal geen steek. Het feit dat u een simpele arbeider bent die geen smokkelaars kende en niemand in KRG-gebied kent, bieden ook geen rechtvaardiging voor uw reisroute temeer er, en zoals eerder al werd aangehaald, u familie had in KRG-gebied die u verder konden helpen met het vinden van een smokkelaar aldaar (gehoorverslag CGVS, p. 13). Ook uw reisroute doorheen Turkije is ongeloofwaardig. Zo beweert u met een busticket op naam van een onbekend iemand doorheen Turkije te zijn gereisd. In de bus werd u begeleid door een smokkelaar die u enkel meedeelde dat in geval van controle door de Turkse autoriteiten niet mocht zeggen wie hij was en niet mocht zeggen dat hij uw smokkelaar was

(gehoorverslag CGVS, pp. 13 en 14). Gevraagd waarom de smokkelaar u niet beter had voorbereid aangezien in geval van een controle hij niet met zekerheid wist of u hem niet zou verklikken, werpt u enkel op dat smokkelaars nooit de waarheid vertellen over hun identiteit en zij jullie onderweg vaak uitscholden (gehoorverslag CGVS, p. 14). Dit argument biedt geen afdoend antwoord aangezien u enkel door hem aan te wijzen hem in gevaar kon brengen.

De door u neergelegde identiteitskaart heeft enkel betrekking op uw identiteit een gegeven dat hier niet ter discussie staat. Het attest dd. 02/09/2011 opgesteld door de mukhtar waarin hij verklaart dat u sinds uw geboorte woonachtig bent in Kirkuk in de wijk Rahim Awa heeft geen enkele waarde aangezien dit document werd opgesteld ter uwen behoefte en geen objectieve bewijswaarde heeft. Zo verklaart uzelf dat na uw aankomst in België uw tante gevraagd hebt om dit document bij de mukhtar (H.A.F.) te gaan opvragen (gehoorverslag CGVS, p. 17). Gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw problemen met Ansar Al Sunna heeft de dreigbrief dd. 25 mei 2011 geen waarde, een dergelijk stuk is enkel van belang ter ondersteuning van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in uw geval niet zo blijkt te zijn.

Bovenstaande argumentatie laat niet toe te besluiten dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

Met betrekking tot de inschatting of u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, dient te worden opgemerkt dat informatie waarover het CGVS beschikt stelt dat het mogelijk is voor Koerden uit Centraal-Irak om zich in het door Koerdische Autoriteiten bestuurde Noord-Irak te vestigen. Uit informatie blijkt dat Noord-Irak toegankelijk en veilig is. Bovendien kan u, gezien bovenstaande observaties, geen afdoende redenen aangeven waarom het in uw geval niet mogelijk zou zijn u in Noord-Irak te vestigen.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie bij het administratieve dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Aangaande het eerste middel wordt vastgesteld dat verzoekers raadsman ter terechtzitting verklaart hiervan afstand te doen.

2.1.2. In een tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Met betrekking tot zijn huwelijk stelt verzoeker dat het in het kader van zijn asielrelaas weinig belang heeft of hij nu al dan niet officieel gehuwd was met mevrouw R.A.M. Belangrijker is volgens verzoeker dat hij een conflict had met zijn schoonfamilie, die na tien jaar eisten dat hij van zijn vrouw zou scheiden. Volgens verzoeker is dit pas na tien jaar huwelijk gebeurd, omdat deze broers ten tijde van het huwelijk nog zeer jong waren, terwijl ze nu als volwassenen de macht hebben om hem te dwingen zijn echtgenote te verlaten. Verzoeker werpt nog op dat het gevolg van deze houding van zijn schoonbroers, dat de familie opnieuw zelf moest instaan voor de zorg en het onderhoud van hun zus en kinderen van ondergeschikt belang is ten opzichte van de familie-eer die zou beschadigd zijn door het huwelijk van verzoeker met hun zus.

Inzake de toenadering door Ansar al Sunna volhardt verzoeker in de weergave van deze ontmoeting en de bedreiging zoals weergegeven in het feitenrelaas van de bestreden beslissing. Verzoeker had angst om naar de autoriteiten te stappen na de bedreigingen van deze personen. Dit was immers niet evident voor hem als Koerd in Kirkuk. Bovendien bestond volgens verzoeker het risico dat hij geschaduwd zou worden door Ansar-Al-Sunna aanhangers. Wat betreft de beweerde tegenstrijdigheden wacht verzoeker af om hieromtrent duiding te geven tot zijn raadsman het administratieve dossier heeft kunnen inkijken. Verzoeker meent dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend.

Omtrent de door verzoeker verklaarde reisroute, stelt verzoekende partij dat dit geen determinerend criterium is om de geloofwaardigheid te toetsen. Verzoeker bevestigt dat hij zijn reisroute heeft weergegeven zoals die wordt omschreven in de bestreden beslissing. De verklaarde reisroute mag bizar en onlogisch overkomen, maar is volgens verzoeker niet onmogelijk.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekers beweringen in het verzoekschrift met betrekking tot de gedwongen scheiding zijn niet aannemelijk. Het is niet plausibel binnen de Koerdische maatschappelijke context dat een gehuwde vrouw (verzoeker is blijken de voorgelegde identiteitskaart officieel gehuwd) en die moeder is van verzoekers vier kinderen de familie-eer zou herstellen door een scheiding, gelet op het binnen de Koerdische gemeenschap algemeen bekend gegeven van gedwongen huwelijken en het verbod van voorhuwelijkse seksuele betrekkingen voor vrouwen. Verzoeker toont niet concreet aan hoe het feit en om welke reden dat een moeder van vier kinderen na tien jaar huwelijk de familie-eer zou kunnen herstellen door te scheiden van haar echtgenoot. Voorts merkt verweerder terecht op dat verzoeker bij het invullen van de 'vragenlijst' voor het CGVS geen melding heeft gemaakt van deze problemen met zijn schoonfamilie, hetgeen zijn geloofwaardigheid nog meer in het gedrang brengt daar aangenomen moet worden dat verzoeker dergelijk essentieel feit uit zijn leven kenbaar zou maken indien het beantwoordt aan de realiteit.

Waar verzoeker meent dat de vraag of hij enkel religieus of officieel gehuwd was weinig uitmaakt, merkt verweerder terecht op dat het wel degelijk van belang is, namelijk om te kunnen bepalen waar verzoeker geregistreerd was in zijn land van herkomst. Aldus wordt vastgesteld dat verzoeker hieromtrent ongeloofwaardige verklaringen aflegt die bovendien niet blijken overeen te stemmen met de inhoud van de door hem voorgelegde documenten, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in het algemeen ondermijnt.

Waar verzoeker volhardt in zijn verklaringen omtrent de bedreigingen door Ansal Al Sunna wordt opgemerkt dat het herhalen van de verklaringen niet dienstig is ter weerlegging van de omstandige en pertinente motivering dienaangaande. Verzoeker toont daarenboven niet concreet aan waarom hij als Koerd in Kirkuk geen klacht zou kunnen indienen omwille van de bedreigingen door een terroristische organisatie. De terechte motivering met betrekking tot de ontmoeting en bedreiging worden dan ook niet dienstig weerlegd door verzoeker. Met betrekking tot de bewering dat verzoeker niet wil reageren voor zijn raadsman het dossier heeft kunnen inzien, dient te worden opgemerkt dat, gelet op de afstand van het eerste middel, dit verweer niet meer dienstig is en dat tevens aan verzoeker, voorafgaand aan de terechtzitting de mogelijkheid wordt geboden het dossier te consulteren.

De loutere bewering dat de verklaringen inzake de reisweg geloofwaardig zijn, vermag niet, gelet op de terechte motivering hieromtrent, verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen.

De bestreden beslissing inzake de vluchtelingenstatus vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoeker stelt dat hij onmogelijk in het Noorden van Irak kan gaan wonen en dus geen intern vluchtalternatief heeft. Verzoeker stelt dat Kirkuk en Suleymaniyah slechts op 100 km van elkaar verwijderd zijn zodat het maar de vraag is of Suleymaniyah daadwerkelijk een intern vluchtalternatief is voor verzoeker. Verzoeker wijst voorts op het conflict met zijn schoonfamilie die het voor hem onmogelijk maakt om zich op een veilige manier te vestigen in Suleymaniyah.

2.3.2. Aangezien krachtens het hoger gestelde geen geloof wordt gehecht aan de bewering van verzoeker dat hij door Ansar al Sunna bedreigd zou zijn om verplicht informatie te vergaren over alle politieke partijbureaus in Kirkuk en evenmin geloof gehecht kan worden aan de beweerde problemen die verzoeker zou hebben gekend met zijn schoonfamilie, zijn de redenen die verzoeker aanhaalt waarom hij zich niet in Suleymaniyah zou kunnen vestigen niet dienstig. Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkuk blijkt tevens uit de lezing van de landeninformatie gehecht aan de nota van verweerder dat er actueel geen situatie heerst waarbij de mate van het geweld in Kirkuk dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS